GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 181. Mercurĭ, 13 (25) Augustŭ. 1886.

Brașovŭ, 12 Augustŭ 1886.

Suntemŭ obicĭnuițĭ a considera lunile de véră ca unŭ sesonŭ mortŭ, celŭ puținŭ noi cei carĭ suntemŭ chemațĭ a urmări cele ce se petrecŭ în lumea politică, atâtŭ înlăuntru câtŭ și în afară.

După o încordată muncă, conducĕtorii trebilorŭ statului caută sĕ se recreeze în timpulŭ verii. Unŭ ministru plécă la băi, altulŭ la vênătóre, al treilea la vre-o moșiă a sa dela țéră, și érăși alŭ patrulea în escursiunĭ prin lumea largă.

De rêndulŭ acesta însĕ nu ne putemŭ plânge că sesonulŭ de véră a fostŭ mortŭ. Din contră a fostŭ plinŭ de viéță. Câte frământărĭ interne, câte sbuciumărĭ esterne nu amŭ avutŭ și avemŭ a înregistra pe fie-care di!

Celŭ puținŭ guvernulŭ unguerescŭ nu putemŭ dice că a fostŭ scutitŭ de grijĭ.

Nu-i vorbă, nemulțămirile interne, mai cu sémă ale naționalitățilorŭ nemaghiare, din causa celei mai vitrege administrațiunĭ ce póte esista, suntŭ o grijă continuă ce chinuesce consciința încărcată de pĕcate a stăpânirei unguresci.

In timpulŭ din urmă s'au mai grămăditŭ și altele, grijĭ carĭ multă insomniă au pricinuitŭ șefului guvernului.

Demonstrațiunile și hotărîrile ce s'au luatŭ în adunările poporale contra armatei comune au ținutŭ pe d-lŭ Tisza într'o continuă agitațiune, nu atâtŭ îngrijatŭ de causa maghiarismului, câtŭ mai multŭ de frică că va fi gonitŭ dela putina cu miere. A făcutŭ însĕ ce-a făcutŭ d-lŭ Tisza și s'a întorsŭ cu o indulgență, care'i értă pĕcatele, décă va pune la regulă pe cei carĭ îi sdruncină fotoliulŭ ministerialŭ-președențialŭ. Scăpatŭ de acestŭ periculŭ, a plecatŭ la băi sĕ se rĕcoréscă.

Venĭ la rêndŭ ministrulŭ de finance. Fiorĭ de mórte l'au cuprinsŭ, când a vĕdutŭ starea bugetului la finea primului cvartalŭ. Alarma dată de foile unguresci și austriace l'au adusŭ de sigurŭ în confusiune. Deficitŭ peste deficitŭ, datorii peste datorii, o încurcătură căreia nu-i mai dai de capŭ, dér care de sigurŭ va da peste capŭ acestŭ sistemŭ de administrare.

Pe ministrulŭ de comerciu nicĭ capulŭ nu-lŭ dóre de rĕsboiulŭ vamalŭ, și ca sĕ dovedéscă că așa e, a găsitŭ cu cale sĕ facă încă de cu vreme vênătóre. Ce'i pasă lui de miseriile ce le aduce pe capulŭ țĕrii Ardélului perderea piețelorŭ române, destulŭ că se face vorbă multă în adunărĭ și în pressă pentru împedecarea rĕului; ca sĕ se împedece însă în realitate, asta'i pré multŭ, nu se potŭ face două treburĭ deodată.

Ministrulŭ Trefort a fostŭ și de rêndulŭ acesta mai cu minte. A luat'o la sănătósa prin Europa, sigurŭ fiindŭ că inspectorii scolari și Kulturegyleturile vorŭ îngriji ca sĕ aducă la pocăință pe „nepatrioții" nemaghiarĭ. Și apoi de ce sĕ nu aibă ministrulŭ cultelorŭ mângăerea d'a fi scutitŭ celŭ puținŭ în lunile de véră, ca sĕ nu mai audă de fiascurile politicei de maghiarisare!

Ministrulŭ justiției e fericitŭ că nu trebue sĕ'șĭ pré bată capulŭ cu dreptatea. Ce lucru mare décă se vorŭ condamna câțĭva Valahĭ pentru nisce brâne colorate, cum nu le place, orĭ pentru participare la vr'o serbare valahă! Ce le trebue Valahilorŭ dreptate! Sĕ'șĭ dea numai tributulŭ lorŭ în banĭ și'n sânge, la altceva nicĭ nu suntŭ bunĭ.

Când e vorba de trebile din afară, asta'i privesce pe cei din Viena. Ei au sĕ pună lumea la cale, căcĭ d-lŭ Tisza nu mai are vreme sĕ se ocupe și de cele ce se'ntêmplă în afară; destulŭ lucru are înăuntru cu sobolii și cu păstrarea sacului cu grăunțe, apoi ardă satulŭ măcarŭ.

Și adecă ce nevoiă are guvernulŭ unguerescŭ sĕ scie de cele ce se petrecŭ și se chibzuescŭ între monarhĭ și între cancelarĭ, ce nevoiă are sĕ scie că se rĕstórnă principĭ, ce nevoiă are sĕ scie ce aduce diua de mâne! O călĕtoriă până la Viena e destulŭ, ca sĕ fiă „informatŭ" că șovinismulŭ nu e în periculŭ, ci că mai are vreme sĕ joce de-a baba órba cu naționalitățile. Nicĭ nu vorŭ ei sĕ scie mai multŭ. Destulŭ că Kulturegyletulŭ are vreme sĕ 'șĭ țină adunarea generală pentru crearea Maghiariei; destulŭ că inspectorii scolarĭ au vreme sĕ esecute ordonanțele ministeriale pentru destituirea învĕțătorilorŭ nemaghiarĭ, carĭ nu sciu limba „patriotică", destulŭ că solgăbirăii au vreme sĕ 'șĭ încrunte fruntea pe la alegerĭ de notarĭ pe sprînceană séu când au de a face cu vr'unŭ îndĕrĕtnicŭ de „nepatriotŭ", destulŭ că casierii căilorŭ ferate au vreme sĕ 'țĭ refuze a'țĭ da biletŭ de drumŭ, décă nu l'ai cerutŭ în limba patriotică, destulŭ că tribunalulŭ are vreme sĕ te condamne că ai purtatŭ tricolorulŭ Ardealului séu că ai luatŭ parte la serbarea dilei de 3 (15) Mai.

Când avemŭ de-a înregistra atâtea fapte petrecute sub „părintésca" stăpânire unguréscă mai putemŭ dice că avemŭ sesonŭ mortŭ? A o duce unŭ anŭ întregŭ în frământărĭ și sbuciumărĭ nu e lucru ușorŭ și prin urmare e nevoiă sĕ mai mérgă miniștri pe la rĕcóre, ca sĕ se întăréscă pentru luptele ce'i așteptă.

De grija că vorŭ fi rĕsturnațĭ de pe fotoliu suntŭ scăpațĭ deocamdată, și putemŭ dice că e mai norocosŭ ministru-președinte Tisza, decâtŭ prințulŭ Alexandru alŭ Bulgariei.

Câtŭ va mai dura noroculŭ acesta nu scimŭ. Intrunindu-se dieta la tómnă, d-lŭ Tisza va avé sĕ rĕspundă și sĕ lămurésca multe evenimente interne și esterne de mare importanță petrecute în absența dietei: afacerea Ianski, retragerea d-lui Tisza, deficitulŭ, întêlnirile dela Kissingen și Gastein, detronarea prințului Alexandru ș. a.

Cu cestiunea mulțămirei poporelorŭ din statulŭ ungarŭ e naturalŭ, că în nisce timpurĭ atâtŭ de estraordinare miniștri nicĭ n'arŭ avé rĕgazŭ sĕ se ocupe. Și apoi ce nevoiă ar mai și fi de acéstă mulțămire, când atâtea primejdii batŭ la ușe!

Revoluțiunea din Bulgaria.

Detronarea principelui Alexandru.

Sub acestŭ titlu publică „Voința Națională" din Bucuresci într'unŭ suplementŭ următórele telegrame speciale:

Giurgiu, 9 Augustŭ. Consulii străinĭ din Giurgiu au telegrafatŭ guvernelorŭ lorŭ respective că principele Alexandru a fostŭ detronatŭ. Rusciuculŭ e păzitŭ de unŭ cordonŭ de soldațĭ; nimenĭ nu póte eși din orașŭ. Scirile din Bulgaria nu potŭ veni decâtŭ cu mare greutate.

Giurgiu, 9 Augustŭ. Adĭ la 8 óre principele Alexandru a fostŭ detronatŭ. S'a numitŭ o locotenență domnéscă compusă din d-nii Caravelof, Tavcof, Grecof, Burmof și Radoslavof. Maiorulŭ Gruef a fostŭ numitŭ ministru de resbelŭ.

Giurgiu, 10 Augustŭ. De 24 óre nicĭ o telegramă particulară séu oficială n'a fostŭ espediată din Bulgaria. Principatulŭ a rĕmasŭ în acestŭ restimpŭ cu totulŭ isolatŭ de celelalte state. Scirile din Bulgaria nu vinŭ decâtŭ cu ajutorulŭ rarelorŭ persóne ce au pututŭ trece pe teritoriulŭ românescŭ.

Calafatŭ, 10 Augustŭ. Principele Alexandru de Battenberg a abdicatŭ.

Calafatŭ, 10 Augustŭ. Principele Alexandru se află de două dile în inspecțiunea trupelorŭ. Unŭ vaporŭ stă gata la Vidinŭ pentru a transporta pe principe la Severinŭ.

Giurgiu, 10 Augustŭ. Astădi se ține unŭ mare meetingŭ la Rusciucŭ. Populația pare a fi fórte mulțumită și e încredințată că Rusia va protege Bulgaria.

Giurgiu, 10 Augustŭ. Étă pe scurtŭ proclamațiunea care a fostŭ adresată poporului bulgarŭ:

„Principele Battenberg, căruĭ avemŭ sĕ-i mulțumimŭ pentru bravura ce a arĕtatŭ și cu care ne-a condusŭ în rĕsboiu, a adoptatŭ o politică europénă, care nu convine gintei nóstre slave. Noi nu trebue sĕ urmămŭ decâtŭ o politică rusă și acésta pentru recunoscința ce-i datorimŭ Rusiei pentru sângele și banii vĕrsațĭ în ajutorulŭ nostru".

Informațiunĭ. D. primŭ-ministru Brătianu a părăsitŭ Govora; d-sa a plecatŭ la Sinaia, unde trebue sĕ soséscă astădĭ. Ceilalțĭ miniștri au plecatŭ de asemenea la Sinaia, unde se va ține unŭ consiliu sub președința M. S. Regelui.

Rusciucŭ, 10 Augustŭ. Espediția din Constantinopolŭ a sositŭ cu o întârdiere de 2 și jum. óre. Varna și Rusciucŭ au datŭ facturĭ góle fără corespondență. Toțĭ pasagerii din Constantinopolŭ, în numĕrŭ de 15 persóne, au fostŭ oprițĭ la Rusciucŭ.

Mai toțĭ consulii străinĭ de aci au voitŭ sĕ espedieze scrisorĭ și au fostŭ oprițĭ, numai secretarulŭ consulatului rusŭ ducêndu-se cu vaporulŭ localŭ la Giurgiu a espediatŭ nisce scrisorĭ pe carĭ altădată le dedea curierului postalŭ. Unŭ impiegatŭ dela gara Rusciucŭ a datŭ curierului postalŭ trei scrisorĭ pentru Londra; vĕdêndŭ acésta unŭ amploiatŭ dela poștă a luatŭ din mâna curierului cele trei scrisorĭ spuindŭ că adĭ, mâine și poimâne suntŭ oprite tóte corespondențele. Nicĭ unŭ pasagerŭ nu intră și nu iese din Rusciucŭ. Era sĕ oprésca sĕ plece din Rusciucŭ chiarŭ pe curierulŭ postalŭ.

In orașŭ este liniște. O mare tristeță și spaimă domnesce prin poporŭ.

Se vorbesce că adĭ nópte ar fi plecatŭ din Rusciucŭ vaporulŭ princiarŭ Golupci spre a lua pe principele Alexandru din Vidinŭ; se mai dice că principele Alexandru a fostŭ deja îmbarcatŭ pe vaporulŭ Tegetof la Vidinŭ.

Se vorbesce că întregŭ cabinetulŭ Caraveloff este arestatŭ și că depeșile carĭ se dau în numele lui suntŭ date de Zancoff. Trei oficerĭ din marina bulgară, de origină polonésă, carĭ erau urmărițĭ de consululŭ rusescŭ, fiindŭ declarațĭ de nihiliștĭ, au fugitŭ ierĭ diminéță trecêndŭ Dunărea.

Principele Alexandru, împreună cu Caraveloff, erau plecațĭ de două dile la Vidinŭ în inspecțiă, și, după terminarea inspecției, se dice că Zancoff, care îlŭ urmărea și se afla la Vidinŭ, ar fi presentatŭ principelui a semna abdicarea, învitându-lŭ a trece frontiera din Lompalanca. Căderea principelui a fostŭ avisată telegraficŭ în tóte districtele.

Adunarea generală

a societății pentru fondŭ de teatru românŭ în Șomcuta mare. — Concertulŭ teatralŭ de diletanțĭ și balulŭ.

O sĕrbătóre imposantă națională, unŭ momentŭ strălucitŭ va fi pentru totdeuna în analele vieții sociale a Chiorului și o dovadă eclatantă despre spiritulŭ viu și vitalitea poporului românŭ — festivitățile arangiate în Șomcuta mare în dilele de 10—12 și următóre ale lunei lui Augustŭ cu ocasiunea adunărei generale a societății pentru fondŭ de teatru românŭ.

Bĕtrânulŭ Chiorŭ sdruncinatŭ cum e politicesce se redeșteptă câtva timpŭ din somnulŭ în care-lŭ cufundaseră stăpânii de adĭ ai țĕrei; ca cu dragostea și ospitalitatea sa cunoscută se îmbrățișeze frățesce în fosta sa capitală pre toțĭ aceia, carĭ luptă sub mărețulŭ drapelŭ alŭ co'nțelegerei și înfrățirei pentru cultura adevĕratŭ națională.

Trebue că e mândru oricare Românŭ alŭ acestui districtŭ și oricare óspe, care a participatŭ la aceste festivitățĭ culturale, vĕdêndŭ câtŭ de însemnată și impunĕtóre este céta acelorŭ Românĭ, carĭ se intereséză și însĕtoșédă după cultura națională.

O priveliște atâtŭ de măréță înfățișa în dilele aceste opidulŭ Șomcuta, încâtŭ inima de pétră, sinŭ mai rece ca ghiațurile Laponiei, trebue sĕ aibă acela, care în decursulŭ acestorŭ dile n'ar fi rĕmasŭ neînsuflețitŭ și n'ar fi fostŭ pĕtrunsŭ de adevĕrulŭ, că décă Româ-

nulŭ voesce îșĭ póte arăta în modŭ splendidŭ însușirile mărețe, ce le-a vĕrsatŭ natura cu prisosință în inima lui, că voindŭ póte fi admiratŭ și invidiatŭ chiar de către adversariĭ sĕĭ.

Poporulŭ română de dincóce neîndreptățitŭ și asupritŭ cum este trebue că simte o bucuriă nespusă, când își póte uita unŭ momentŭ sórtea amară, și smulgêndu-se din ghiarĕle năcazurilorŭ, dă avêntŭ liberŭ spiritului sĕu înaltŭ pentru a se îndulci din interesele capitalului frumosŭ ce l'a săditŭ Dumnedeu în inima sa. Acestŭ simțĕmêntŭ se putea ceti în decursulŭ festivitățilorŭ din Șomcuta mare de pe fața inveselită a întregului publicŭ românescŭ, care curgea mereu pe stradele Șomcutei și se înmulți întru atâta încâtŭ nicĭ bĕtrânii nu-șĭ amintescŭ ca sĕ se fi întrunitŭ în Șomcuta unŭ publicŭ atâtŭ de alesŭ și numerosŭ. Și acésta în cea mai mare parte, cutezŭ a afirma, se póte atribui împrejurărei, că publiculŭ a fostŭ informatŭ de timpuriu despre debutantele și diletanții dibacĭ, pe carĭ a fostŭ fericitŭ comitetulŭ a-i câștiga pentru aceste solemnitățĭ. Nu sunt în stare sĕ descriu fidelŭ și după meritŭ efectulŭ strălucitŭ ce au sêrnitŭ în publicŭ aceste serbărĭ.

Sala spațiósă a pretoriului era îndesuită de óspețĭ în 11 Augustŭ séra la 8 óre, când își luă începutulŭ concertulŭ, și cu tóte că era cumplitŭ de mare căldura publiculŭ cu o pacientă esemplară sta pregătitŭ la cele ce erau sĕ urmeze. Deodată apare pe scenă d-șóra Laura Borbola din Satulŭ-mare, condusă de unŭ arangiatorŭ și esecută pe pianŭ cu o rară desteritate punctulŭ I. din programă, „Erlkönig" de Franc Liszt, »Fantasia românéscă,« „Rosa din Craiova« de Rudolfŭ Vilmers, piese carĭ tênĕra artistă le-a esecutatŭ cu atâta artă și corectitate, încâtŭ publiculŭ se entusiasmă și mai tare și prin aplause sgomotóse dădŭ espresiune mulțămirei sale. Asemenea fŭ aplaudată și după esecutarea piesei „Asaltulŭ Plevnei" de Luis Whiest. Apare după aceea îndată, condusă de unŭ tênĕrŭ, pe scenă d-șóra Irina Antalŭ din Beiușŭ și prin cântulŭ „Doi ochĭ« de Gr. Ventură cu acompaniare pe pianŭ, prin vocea ei sonóră, melodiósă, transpuse spiritele întregului publicŭ într'unŭ dulce estasŭ. Cealaltă piesă „Linda di Chamouniz« de Donizetti a probatŭ și mai strălucitŭ talentulŭ artisticŭ alŭ tinerei debutante, care a storsŭ cele mai frenetice aplause ale publicului. D-șóra Antalŭ și Borbola într'adevĕrŭ prin talentulŭ lorŭ escelinte și dibăcia rară arŭ ocupa cu timpulŭ unŭ locŭ onorificŭ pe orĭ-care scenă. D-șóra Maria Buteanu asemenea a desvoltatŭ o rară dibăciŭ prin acompaniarea pre piano a piesei »Doi ochĭ". Declamațiunea D-șórei Laura Popŭ din Dorelțiu asemenea a fostŭ cu plăcere ascultată, daună numai, că nu a fostŭ înțelese tóte cuvintele poesiei declamate.

Piesele teatrale urmate: „Albŭ sĕu Roșiu?" și »Anonimulŭ« au fostŭ representate la perfecțiă, îndeosebĭ d-șóra Elena Bilțiu, alŭ cărei valorosŭ sucursŭ a îndemnatŭ mai alesŭ comitetulŭ arangiatorŭ a da representațiune teatrală, a fostŭ la culmea misiunei sale, rolulŭ și l'a priceputŭ, simțitŭ și jucatŭ cu atâta desteritate, încâtŭ nu o puteai admira îndestulŭ. Nu mai puținŭ efectŭ au produsŭ d-șórele Emilia Dragoșiŭ în rolulŭ Martei, Letiția Medanŭ ca Clementina și d-na de Ione ca Elena, mama Clementinei tóte șĭ-au jucatŭ rolulŭ cu multŭ simțŭ. Dintre domnii diletanțĭ, cei mai mulțĭ laurĭ i se cuvinŭ abilului comicŭ d-lui Alexandru Milianŭ, care în rolulŭ de Ioanŭ alŭ Bălașei din Afumațĭ a storsŭ multe aplause și a ținutŭ publiculŭ în continuă ilaritate.

Ceilalțĭ diletanțĭ d-nulŭ Vas. Indre în rolulŭ Ioanŭ Alexandrescu bĕtr., Vas. Buteanu în rolulŭ adv. tinĕrŭ și Georgiu Popŭ în rolulŭ lui Mironŭ, asemenea au contribuitŭ fórte multŭ la buna reușită a pieselorŭ teatralĭ.

Urmă apoi a doua di de bucuriă diua de 12 Augustŭ — diua balului. Nicĭ odată în Șomcuta mare nu s'a pomenitŭ unŭ publicŭ atâtŭ de elegantŭ și numerosŭ dér nu voiŭ esagera décă dicŭ, cumcă balulŭ din Șomcuta-mare ocupă unŭ locŭ de frunte între balurile românescĭ de éstŭ anŭ. Pre cândŭ începŭ capela lui Gogi și George din Bistrița, séra la $8^1/_2$ óre, Ardeléna, sala cea mare dela pretoriu împreună cu alte cincĭ sale laterale erau îndesuite de óspețĭ. Cuadrilulŭ I și Romana au fostŭ jucate de 162 părechĭ. Balulŭ a duratŭ între cele mai plăcute conversărĭ și cu mare vioiciune pănă în diua următóre la 7 óre diminéța. Costumele nóstre naționale au fostŭ frumosŭ representate.

După sĕvêrșirea agendelorŭ oficióse, multŭ prețuițiĭ óspețĭ rĕmașĭ aicĭ împreună cu câteva familii române din Șomcuta-mare au făcutŭ o escursiune la unŭ locŭ fórte romanticŭ din Chiorŭ, la „Valea morii« și în 15 Augustŭ séra s'au întrunitŭ la masa ospitală a d-lui advocatŭ Nicolau Nilvanŭ unde între mai mulțĭ óspețĭ au fostŭ d-na Aurelia Vulcanŭ, d-na și d șórele Antalŭ, Buteanu și Elena Bilțiu. Aci am începutŭ a danța îndată după cină lângă capela Nuțiului și nu ne-am oprítŭ până a doua di diminéța. După aceea iubiții óspețĭ însoțițĭ de vre-o câțĭ-va membri din comitetulŭ arangiatorŭ se reîntórseră prin Baia mare acasă.

Fiă, ca acéstă convenire frățéscă și petrecere românéscă sĕ fiă începutulŭ unui șirŭ lungŭ de asemenea întrunirĭ în Șomcuta mare, dorimŭ ca către suvenirea dulce ce o avemŭ în inimile nóstre sĕ ne putemŭ esprima speranța, că pe anulŭ viitorŭ ne vomŭ simți tocmai așa de fericițĭ la adunarea Soc. pentru fondulŭ de teatru ce se va ține în Beiușiu, Năsĕudŭ, Oravița sĕu altŭ locŭ. La revedere!

Sincerulŭ.

Năsĕudŭ, 19 Augustŭ 1886.

Balulŭ academicŭ din Năsĕudŭ. Décă amŭ pute sĕ punemŭ tóte lucrurile la cale precum potŭ tinerii noștri sĕ pună la cale petrecerile; décă amŭ ave mângăierea sĕ constatămŭ și înființarea a vre-unei reuniunĭ de femei și domnișóre, precum putemŭ constata concursulŭ ce ilŭ dau femeile române de aci petrecerilorŭ, mai alesŭ celorŭ ce portă titlulŭ de »academice«, și décă amŭ pute sĕ privimŭ aceste petrecerĭ ca o distracțiă impusă de studiile și munca seriósă a tineretului pentru a ne ocupa la rêndulŭ sĕu loculŭ cu încredere în sine, — amŭ fi în plăcuta posițiă de a ne bucura de succesulŭ ce l'a avutŭ »balulŭ academicŭ« din éstŭ anŭ.

„Balulŭ academicŭ" ar fi dealtcum sĕ fiă o petrecere de véră la largŭ, dér timpulŭ, fiindŭ pe aci sub pólele munțilorŭ recorosŭ, e neapĕrată silă a ne înfunda în sala mică dela otelulŭ „Rahova", pentruca sĕ încheiămŭ cu o voiă bună serbarea dilei nascerii Maiestății Sale.

Ca în fiăcare anŭ, așa și astădată tinerimea academică din locŭ și giurŭ a arangiatŭ petrecerea dela 18 Augustŭ, cu scopulŭ filantropicŭ de a crea unŭ fondŭ, din care sĕ se pótă da ajutóre tinerilorŭ universitarĭ românĭ din acestŭ ținutŭ.

Petrecerea a fostŭ fórte bine cercetată și vială, ér succesulŭ materialŭ mulțămitorŭ. Nu ne prea putemŭ împăca însĕ cu luxulŭ ce începe și pe aicĭ a întrece puterile nóstre. Decă familii bine situate cum e familia Goldschmiedt ține a'șĭ îmbrăca fetele, în locŭ de lux, cu haina căsniciei și a modestiei, décă m'a surprinsŭ modestia în toaletă a unei d-șóre din Făgărașŭ, nu potŭ sĕ numescŭ decâtŭ nefericită idea de a presenta pe nisce fetițe — în o situațiune materială familiară multŭ mai modestă — în luxŭ; unde e proporția între puterile nóstre și luxulŭ ce ne copleșesce?! Voimŭ sĕ ne ruinămŭ? Mĕ oprescŭ la acéstă întrebare.

Décă din causa ângustimii spațiului și a pulberii ce se produce nu amŭ simți o gróză de a ședé mai multŭ și a rĕsufla mai liberŭ, amŭ pute sĕ dicemŭ că — fără deosebire — publiculŭ s'a depărtatŭ mulțămitŭ și a dusŭ cu sine o suvenire plăcută. Altcum nu strică din când în când câte o gimnastică în căldură și pravŭ; incomoditatea aceasta a fostŭ deastădată deplinŭ remunerată prin mulțumirea de a fi vĕdutŭ o veseliă generală și nicĭ cocónele nu se vorŭ plânge că au mersŭ înzadarŭ la balulŭ academicilorŭ.

Ultime scirĭ.

Bechetŭ, 22 Augustŭ. A. S. principele Alexandru s'a îmbarcatŭ adĭ la 2 óre în Yachtulŭ AB și a pornitŭ în susŭ.

Giurgiu, 22 Augustŭ. Se dice că Caravelof este arestatŭ.

Giurgiu, 10 Augustŭ. Pasagerii sosițĭ cu trenulŭ dela Varna au fostŭ toțĭ reținuțĭ la Rusciucŭ. S'a opritŭ de a se trece măcarŭ o singură scrisóre pe teritoriulŭ românescŭ.

Giurgiu, 23 Augustŭ. Astădĭ s'au liberatŭ călĕtorii aflațĭ în Rusciucŭ. Libera trecere dela Rusciucŭ la Giurgiu s'a restabilitŭ. Se dice că prințulŭ, dupăce a fostŭ detronatŭ a fostŭ arestatŭ într'o mânăstire lângă Sofia.

Rusciucŭ, 11 Augustŭ. Se dice că complotulŭ a fostŭ organisatŭ de d. Dragan Zancof. Acesta a iscălitŭ tóte telegramele și tóte actele în loculŭ d-lui Caravelof.

Giurgiu, 19 Augustŭ, dim. Călĕtorii venițĭ dela Constantinopolŭ și carĭ au fostŭ oprițĭ la Rusciuk au fostŭ lăsațĭ sĕ trécă adĭ aci. Liniele telegrafice din Bulgaria nu suntŭ întrerupte; tóte telegramele însĕ din Bulgaria se oprescŭ la Rusciuk. Numai câteva telegrame cifrate ale representantului rusŭ către guvernulŭ din Petersburg au fostŭ lăsate sĕ trécă. Se dice că principele Alexandru se află arestatŭ într'o mânăstire de lângă Sofia. De asemenea se dice că garnisóna din Șumla refusă a depune jurămêntŭ și s'a închisŭ în cetate.

Sofia, 11 Augustŭ. Agentulŭ Rusiei a declaratŭ mulțimei, care venise sĕ ceară protecția Țarului că M. S. e animatŭ de cele mai bune sêmțĕminte față cu Bulgarii. Orașulŭ e împodobitŭ cu stindarde. Asemenea orașulŭ a fostŭ iluminatŭ. Étă cum e compusŭ guvernulŭ provisoriu:

Clement, mitropolitulŭ Tĕrnovei, președinte fără portofoliu; *Stoianof*, afacerĭ străine; *Zancof*, interne; *Burmof*, finanțe; maiorŭ *Nikiforof*, resbelŭ; *Radislavof*, justiția; *Velicikof*, instrucția.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUCURESCĬ, 23 Augustŭ. — Scirĭ private din Sofia constată că prințulŭ Alexandru alŭ Bulgariei în urma unei revoluțiunĭ de palatŭ înscenate cu concursulŭ guvernului și alŭ garnisónei a fostŭ silitŭ sĕ abdică. Prințulŭ a fostŭ dusŭ la granița, după o altă versiune a fostŭ arestatŭ în Vidinŭ. Guvernulŭ provisoriu în

---

FOILETONU.

Cele trei mărgăritare din începutulŭ renascerei italiane.

(Studiu archeologicŭ de *Severŭ Mureșianu*).

(Urmare.)

In ultimulŭ reliefŭ Ghiberti își desvóltă talentulŭ sĕu în modulŭ celŭ mai sublimŭ. Regina din Șaba, care veni din depărtare ca sĕ vadă mărirea și sĕ audă înțelepciunea lui Solomonŭ, este primită de acesta cu mare solemnitate. Pe podeiulŭ unorŭ trepte carĭ conducŭ la unŭ templu splendidŭ se întêmplă întâlnirea. Solomonŭ, unŭ bĕtrânŭ venerabilŭ, în o atitudine plină de maiestate ține cu mâna stângă mâna dréptă a reginei. De-a drépta și stânga lorŭ suntŭ suitele lorŭ marĭ, carĭ asistă la astă întêmpinare. O balustradă desparte pre acestia de garda de onóre, ce se află înaintea lorŭ, ale cărorŭ figurĭ se rădică așa de tare din reliefŭ încâtŭ suntŭ mai statuete întregĭ și de sine stătătóre. Partea de deasupra a reliefului e umplută cu o ornamentare architectonică representândŭ în mijlocŭ unŭ templu în renaissance cu trei năi, ai cărorŭ pilastri corinticĭ cu capitelele lorŭ suntŭ fórte frumoșĭ, ér delaturĭ în aceea armoniă se vĕdŭ părțile unorŭ palate sumptuóse.

Contemplătorulŭ vede cum Ghiberti a desvoltatŭ aci cea mai mare plenitudine de figurĭ privitóre la unŭ actŭ atâtŭ de sĕrbătorescŭ, cum ordinarea totului se rădică la cea mai înaltă sublimitate ce sufletulŭ lui a pututŭ produce.

Fiăcare reliefŭ e încungiuratŭ de o ramă, tóte cincĭ însĕ din o aripă suntŭ încungiurate de-o altă ramă mai puternică, lată destulŭ pentru de-a se pute desvolta pre dênsa ornamentarea în modulŭ celŭ mai frumosŭ. In dreptŭ cu mijloculŭ fiăcărui reliefŭ se află o nichiă pre a cărei basă stă o statuetă masculină orĭ femenină mai de totŭ liberă; ér în dreptŭ cu cornurile de deasupra ale reliefurilorŭ în unŭ spațiu rotundŭ se află capete omenescĭ. Loculŭ liberŭ dintre nichii este umplutŭ cu ornamente fórte frumóse în diverse forme. Partea de deasupra a primelorŭ reliefurĭ și cea de de desuptŭ a celorŭ ultime au figurale culcate. Astfelŭ pórta paradisului are 24 de figurĭ, dintre carĭ patru capete, cum și 24 de capete.

Fericitŭ s'a simțitŭ Ghiberti, care era acum îngreunatŭ de anĭ, a vedé finită acéstă operă grandiósă, la a cărei esecutare mai jumĕtate din viéța sa șĭ-a încordatŭ corpulŭ și marele-i sufletŭ; fericitŭ de-a o vedé aședată ca portalŭ principalŭ alŭ Baptisteriului S-lui Ioanŭ, considerată și admirată de totŭ trecĕtoriulŭ și de totŭ călĕtorulŭ ca o minune a plasticei!

In intervalulŭ câtŭ a duratŭ facerea ușei ostice, Ghiberti a mai lucratŭ și alte opere de mare însemnătate. Așa pentru Lionardo Dati, primulŭ predicatorŭ din S-ta Maria Novella, făcuse unŭ mormêntŭ de bronzŭ, pe a cărui lespede care-lŭ acopere se vede reliefulŭ lui Dati. Asta e aședată în naia principală din St. M. Novalla. La anulŭ 1427 finise cele două reliefurĭ, carĭ erau de multŭ procurate pentru vasulŭ de botezŭ din biserica S. Giovanni din Siena representândŭ botezulŭ Domnului și pe Ioanŭ Botezătorulŭ înaintea lui Erod. — La 1428 făcuse sicriulŭ relicvelorŭ S-lui Jacint unde doi îngerĭ de o frumsețe admirabilă ținŭ o coronă.

Pre la anulŭ 1440 finise sicriulŭ pentru relicvele S-lui Zenobiu, episcopŭ florentinŭ; elŭ se află în corulŭ catedralei ale cărui reliefurĭ represintă scene din viéța lui și carĭ posede aceea nobleță și frumsețĕ a stilului cum o aflămŭ de comunŭ în operele lui.

Ca aurarŭ a făcutŭ Ghiberti multe lucrurĭ carĭ acum nu mai suntŭ.

Tóte operele ce le avemŭ dela elŭ suntŭ în bronzŭ, ele vorŭ rĕmâné pentru tóte timpurile cele mai înalte și perfecte prestațiunĭ ale plasticei.

Pictura și Masaccio.

In Italia cele trei surorĭ ale artelorŭ frumóse nu stau pe o tréptă egală în decursulŭ evului mediu. Precând architectura prin conservarea tradițională a formelorŭ romane înflóresce în stilulŭ romanŭ și goticŭ-ita-

Sofia opresce depeşele şi scrisorile şi chiar şi călĕtorii suntŭ reţinuţĭ la graniţă.

COLONIA, 23 Augustŭ. — „Kölnische Zeitung“ confirmă scirea despre detronarea prinţului Bulgariei. Principele a fostŭ adusŭ mai ânteiu la Lompalanca şi actualmente deja nu se mai află pe teritoriulŭ bulgarŭ.

BERLINŬ, 23 Augustŭ. — Ḑiarulŭ oficiosŭ „Post“ ḑice că detronarea prinţului s'a făcutŭ din causă că prinţulŭ Bulgariei a devenitŭ instrumentulŭ intereselorŭ englesescĭ. Anglia a avutŭ intenţiunea de a vêrî Bulgaria ca unŭ mĕrŭ de cértă între Austro-Ungaria şi Rusia. Acésta intenţiune nu şi-a putut'o realisa, din care causă prinţulŭ Bulgariei *a trebuitŭ sĕ cadă.* Orĭ cine ar fi urmaşulŭ prinţului Bulgariei — adauge „Post“ — acésta nu trebue sĕ ne neliniştéscă, pentru că situaţiunea lasă sĕ reiésă cu mai claritate ca orĭ şi când înţelegerea între cei trei împĕraţĭ.

„Kölnische Zeitung“ se pronunţă în acelaşi sensŭ. Face amintire de cuvintele ce le-a rostitŭ principele Bismarck în congresulŭ dela Berlinŭ, că Europei nu-i este atâtŭ de fericirea Bulgariei, câtŭ mai vêrtosŭ de pacea ei propriă.

CONSTANTINOPOLŬ, 23 Augustŭ. — Inalta Pórtă a adresatŭ o circulară către representanţii sĕi din străinătate. Impărtăşindu-le cele petrecute în Sofia însărcinéză pe representanţii sĕi de a sonda impresiunile şi părerile puterilorŭ cu privire la aceste neprevĕḑute evenimente.

SOFIA, 24 Augustŭ. — (Scirea „Agenţiei Havas“.) *Poporaţiunea a întocmitŭ înaintea consulatului rusescŭ o demonstraţiune. Consulatulŭ a fostŭ aclamatŭ.* Se vorbesce, că prinţulŭ bulgarŭ ar fi închisŭ în mănăstire lângă Sofia. Internarea lui Caravelov se consideră ca o comediă, deórece revoluţiunea s'a făcutŭ cu ajutorulŭ lui Caravelov. Guvernulŭ metropolitului Clemente are caracterŭ religiosŭ spre a seduce poporulŭ bulgarŭ, care pare a fi aplecatŭ principelui.

PARISŬ, 24 Augustŭ. — (Scirea „Agenţiei Havas“.) Principele Bulgariei a fostŭ silitŭ sĕ abḑică printr'o deputaţiune compusă din metropolitulŭ Clemente, Zancov şi Stoianov. *Principele a subsemnatŭ declaraţiunea de abdicare,* în care recunoscŭ, că rĕmânerea sa pe tronulŭ bulgarŭ pricinuesce ruinarea Bulgariei. După aceea principele a fostŭ dusŭ cu escortă militară la Lom-Palanca.

Membrii guvernului se duseră la agentulŭ rusescŭ Bogdanoff, esprimându-i că Bulgarii se supunŭ Ţarului. Armata a depusŭ jurămêntulŭ de fidelitate în mânile guvernului. *Ca candidaţĭ rusescĭ pentru tronulŭ Bulgariei suntŭ numiţĭ: Alexandru de Oldenburg şi Petru Carageorgevicĭ.*

BUCURESCĬ, 24 Augustŭ. — După cum spune unŭ corespondentŭ englezŭ, *principele Alexandru în fruntea a 10,000 de soldaţĭ ar fi pornitŭ dela Vidinŭ spre Sofia.* Armata ar fi nemulţămită cu mişcarea revoluţionară. Poporulŭ de josŭ se ḑice că nicĭ nu scie de cele ce se petrecŭ.

Guvernulŭ provisoriu a provocatŭ pe prefecţĭ sĕ întocméscă meetingurĭ în favórea loviturei de statŭ.

BUCURESCĬ, 24 Augustŭ. — După unele indicii, se pregătesce o mişcare militară în Vidinŭ şi în alte puncte în favórea prinţului Alexandru. *Despre aceea, că unde se află principele, încă nicĭ acum nu se scie nimicŭ.*

DIVERSE.

Inmormêntatŭ de viu. — Se scriă din Odessa: In nóptea de 22—23 Iulie, Tătariĭ din oraşulŭ Mezelinsk au judecatŭ şi condamnatŭ la mórte, după obiceiulŭ lorŭ, pe unulŭ din conlocuitorii lorŭ, l'au sugrumatŭ apoi şi l'au îngropatŭ pe câmpŭ la o adêncime mică. A doua ḑi nisce femei ruse, trecêndŭ prin acelŭ câmpŭ la lucru, auḑiră oftărĭ şi vaete eşindŭ din pămêntŭ. Numai decâtŭ săpară pămêntulŭ şi deteră peste Tătarulŭ îngropatŭ în ḑiua precedentă. Nenorocitulŭ trăia încă şi a fostŭ dusŭ la celŭ mai apropiatŭ spitalŭ.

Pentru combaterea turbărei. — Din Vilna se raportéză: Unŭ medicŭ polonezŭ Dr. prinţŭ Ignaz Iagell, care se ocupă dela 1858 cu studiulŭ turbărei, se'ncércă într'o scrisóre către „Vilenski Vestnik“ a dovedi, că metoda de vindecarea turbărei a profesorului Pasteur e pusă pe base false. Prinţulŭ-medicŭ nu crede, că virusulŭ, ce se inloculéză unui epure de casă, aşaderă unui animalŭ, care nicĭodată nu turbéză de sine, ar puté deveni unŭ mijlocŭ preservativŭ în contra idrofobiei. Dr. Jagell mai e de părere, că între ranele produse prin muşcarea unui lupŭ séu câne turbatŭ, ce se pricinuescŭ directŭ corpului omenescŭ, şi intre ranele ce se pricinuescŭ indirectŭ prin vestminte ar fi trebuitŭ sĕ se observe o deosebire: căcĭ e constatatŭ, că rănele din urmă suntŭ nepericulóse. Toţĭ bolnavii tractaţĭ de Pasteur, carĭ au muritŭ au avutŭ rane directŭ pricinuite. Prinţulŭ Jagell declară, că dênsulŭ în cursulŭ praxei sale a tractatŭ 88 de persóne, muşcate de lupĭ şi cânĭ turbaţĭ, prin mijlocirea unei infusiunĭ, pregătită din cója plantei *Spiraea filipendula* şi toţĭ paţienţii s'au însănătoşatŭ, măcarŭ că 26 din aceştĭ bolnavĭ se aflau deja în prima periodă de turbare, când au venitŭ sĕ fiă tractaţĭ de dênsulŭ. Chiar şi diferite ḑiare germane au recomandatŭ întrebuinţarea plantei *spiraea* pentru combatera turbărei.

Măestriă. — Curiosulŭ către fotografŭ: „Ce facĭ, că tóte damele câte se fotografiază la d-ta arată nisce feţe atâtŭ de amicale?“ — Fotografulŭ: »Nimicŭ mai uşorŭ! Lângă aparatulŭ meu punŭ o mare oglindă de toaletă, le rogŭ apoi sĕ se uite în ea şi.... cea mai încântătóre faţă, ce o potŭ ele face, e acolo.«

Estrasŭ

din protocolulŭ adunării generale a Reuniunei femeilorŭ rom. din Mediaşŭ şi giurŭ ţinute în 2 Iuniu a. c. după programa publicată la timpulŭ sĕu şi în acestŭ ḑiarŭ.

Preşedinta, d-na Maria Romanŭ, cu regretŭ accentuéză, că în periodulŭ de 3 anĭ espiratŭ precum şi în cele 2 periode anterióre s'au ţinutŭ prea puţine şedinţe ale comitetului, deşi învitările totdeuna au premersŭ de timpuriu; pentru delăturarea acestui rĕu recomêndă alegerea atărorŭ membri în comitetŭ pentru periodulŭ de 3 anĭ, carĭ locuescŭ în Mediaşŭ orĭ în nemijlocită apropiare.

După raportulŭ cassierei Sofia Luca, Reuniunea dispune aḑĭ de unŭ capitalŭ de . . . . 3,458 fl. 74.

şi anume:	
a) depuşĭ la „Albina“ . . .	1,108 fl. 22.
b) în obligaţiunĭ la singuraticĭ	2,340 fl. 25.
c) în banĭ gata	10 fl. 27.
Totalŭ	3,458 fl. 74.

A sporitŭ puţinŭ capitalulŭ în ultimii 5—6 anĭ, deórece titulo „tacse“ a incursŭ mai numai dela oficialii Reuniunei; ajutóre nu a primitŭ din nicĭ o parte; maiale, concerte, balurĭ etc. nu s'au ţinutŭ şi multe pretensiunĭ au trebuitŭ a se încassa pre calea judecătorescă, pe lângă spese însemnate, carĭ solvite anticipando nu au contribuitŭ la dobênde de interese.

Oficialii reuniunii pentru periodulŭ 1886 — 1887 suntŭ: Maria Romanŭ preşedintă, Sofia Loca cassieră, membrii ord. ai comitetului: Ana Chendi protopeasă, Maria Romanŭ, Ana Bagaţianŭ, Maria Moldovanŭ Bucsa, Elena Suciu, Susana Popŭ, Ana Necşa, Sofia Luca, Maria Bozosianŭ, Maria Laţiu, Emilia Sasŭ şi Anica Almăşanŭ, membrii suplementarĭ suntŭ: Ana Stoianŭ, Maria Marianŭ, Iustina Chendi, Ana Boişanŭ, Maria Suciu, Sofia Popescu, — Bărbaţĭ de consiliu: Dionisiu Chendi protopopŭ gr. or. Dionisiu Romanŭ cand. de advocatŭ., George Crişanŭ vparochŭ gr. or. Iosifŭ Barbŭ vparochŭ gr. c. şi George Popŭ comerciante.

Secretară se alege din sînulŭ comitetului în procsima şedinţă a sa, care se va ţiné în 9 Septemvre a. c.

Procsima adunare generală se va ţiné în 2 Iuniu 1887 în Mediaşŭ.

Trecerea din viéţa acésta a d-lorŭ Gedeonŭ Blaşianŭ şi Teodorŭ Moldovanŭ Bucşa s'a trecutŭ la protocolŭ.

Mediaşŭ, 2 Augustŭ 1886.

Maria Romanŭ, preşedintă. Elena Suciu, secretară.

Mulţumită publică.

Blaşiu, Augustŭ 1886.

In numele comitetului arangiatorŭ alŭ balului ţinutŭ în 11 Februariu st. n. a. c. întru „folosulŭ fondului pentru ajutorarea studenţilorŭ sĕracĭ în casŭ de bólă“ din Blaşiŭ subscrişii au onóre a aduce la cunoscinţă urmatórea dare de sémă şi mulţumită publică:

I. Suma banilorŭ trecuţĭ în lista din séra balului face 191 fl. Dintre binevoitorii contribuenţĭ şi participanţĭ au solvitŭ preste preţulŭ întrărei:

a) Din Blaşiŭ: Escelenţa Sa Metropolitulŭ Dr. Ioan Vancea 20 fl., familia Popa 3 fl., Carolŭ Benedek 3 fl., Carolŭ Schiesll 2 fl., Csont Károly 3 fl., Mendel Simon 3 fl., Fina István 3 fl., Agoston Geza 1 fl. 50 cr. Iosifŭ Ciuciu 2 fl., Georgiu Vancea 3 fl., Conte Franz Normann 2 fl., Basiliu Turcu 3 fl., Ludovicŭ Csato 4 fl. Teodorŭ Onişiorŭ 2 fl., Augustŭ Mazzuchi 3 fl., Simionŭ Popŭ Mateiŭ 2 fl. Suma 59 fl 50 cr.

b) Din afară: Nicolau F. Negruţiu 10 fl., familia Bianŭ 3 fl., Ioanŭ Rusanŭ jun. 2 fl., Georgiu Suciu 3 fl., Grün Samu 3 fl.' Basiliu Popŭ 3 fl., Artimanŭ Blăşianŭ 1 fl. 50 cr., Mateiŭ Marcsiacŭ 2 fl., Filipŭ Docolinŭ 5 fl., Vasiliu Lupescu 3 fl., suma 35 fl. 50 cr.

c) Taxe ordinare » 96 fl. —

Suma totală 191 fl.

II. In urma listelorŭ de colectare s'au străpusŭ la cassă:

a) Din partea preşedintelui Alexandru Uilăcanŭ profes: Lista Nr. 21: Colectante: D. Iuanŭ Popŭ din Craiova 5 fl., Iuanŭ Chiţiu 2 fl., Georgiu Popescu 2 fl., Samuilŭ Spineanŭ 2 fl., Vucolŭ Străinescu 2 fl., Iuanŭ Faurŭ prof 1 fl., Ioanŭ T. Cheţianŭ, advocatŭ 5 fl., Dr. Raţiu medicŭ 2 fl., suma 21 fl.

Lista Nr. 28. Colectante: Dr. Iacobŭ Maiorŭ, medicŭ în Lugoşiŭ 1 fl., Ilustritatea Sa Dr. Victorŭ Mihály, episcopŭ 5 fl., Mihailŭ Beşan, notarŭ publicŭ reg. 3 fl., Teodorŭ Popŭ, proprietarŭ mare 3 fl., C. Brediceanu, advocatŭ 3 fl., Fabius Rezei, advocatŭ 3 fl., Georgiu Popoviciu, preotŭ gr. or. în Cliciova 1 fl., Simeonŭ Támaşiu, protopopŭ 1 fl., I. Ianculescu 1 fl., N. Oroşteanŭ 1 fl., Dr., Maiorŭ, advocatŭ 2 fl., Haţieganŭ, ad. 1 fl., P. Popŭ, canonicŭ 1 fl., suma 26 fl.

Lista Nr. 10. Colectante: D. Nicolau Barbu, advocatŭ în Alba-Iulia 1 fl., Iosifŭ B. Romanŭ, comerciantŭ 1 fl., Rubinŭ Patiţa, advocatŭ 1 fl., Basiliu Boşota, jude reg. 1 fl. Suma 4 fl.

Prin M. O. D. Ioanŭ Filipanŭ, protopopŭ în Buza, s'au colectatŭ dela D-nii: Iosifŭ Filipanŭ 1 fl., Anania Moldovanŭ 1 fl., Alexandru Cheresteşiu 1 fl., Anania Hossu 1 fl. şi Ioanŭ Filipanŭ 1 fl. Suma 5 fl. (Va urmă.)

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu**

lianŭ, sculptura şi pictura geme în adêncă letargiă şi numai către finele evului mediu aparŭ mai mulţĭ bărbaţĭ carĭ pregătescŭ terenulŭ pentru cea mai splendidă victoriă ce au avutŭ a o secera în seclulŭ alŭ 15-lea şi 16-lea.

Pictura italiană în cea mai mare parte din evulŭ mediu fiindŭ influinţată de stilulŭ bizantinŭ rĕmâne multŭ îndĕrĕtulŭ ţĕrilorŭ nordice. In adêncimea evului mediu simţĕmêntulŭ artisticŭ era atâtŭ de tîmpitŭ, pretensiunile erau atâtŭ de primitive, încâtŭ décă unŭ chipŭ cu formele cele mai barbare şi nenaturalĭ posedea unŭ câmpŭ bine înauritŭ, era consideratŭ ca unŭ lucru frumosŭ şi admiratŭ de glótele fanatice. Câte laude şi glorificărĭ a trebuitŭ sĕ întêmpine pe la finele seclului alŭ 13-lea unŭ Cimabue, care a sciutŭ sĕ întrunéscă în operele lui mai multŭ adevĕrŭ alŭ naturei şi mai multŭ simţĕmêntŭ alŭ frumosului, acela care era consideratŭ şi se consideră de întemeiătorulŭ picturei italiene?

Duccio la începutulŭ seculului alŭ 14-lea merse mai departe. In opera sa principală în altarulŭ catedralei din Siena elŭ desvoltă simţĕmêntulŭ frumosului într'unŭ gradŭ atâtŭ de înaltŭ, încâtŭ lungŭ timpŭ după elŭ nu a fostŭ întrecutŭ de succesorii lui. Figurile sale respiră o graţiă şi o plenitudine de viéţă. Când finise acestŭ altarŭ cetăţenii au fostŭ atâtŭ de încântaţĭ, încâtŭ în mare procesiune cu clerŭ şi corporaţiunĭ între sunetele clopotelorŭ şi trompetelorŭ, cu făclii aprinse au dusŭ acéstă operă din atelierulŭ pictorelui la loculŭ destinaţiunei sale. Technica lui este încă bizantină, elŭ esecutéză cu cea mai mare îngrijire şi fineţă figurile, ornamentele şi câmpulŭ.

Pictura pe pĕrete este fórte favorită de architectura stilului goticŭ-italianŭ, aci prin deminuarea ferestrilorŭ dela biserici se câştigă feţe mai marĭ de păreţĭ, pe carĭ pictura în fresco se póte desvolta în tótă libertatea ei. Pre aceste feţe a sciutŭ Giotto (1276—1336) sĕ 'şĭ desvolte pictura sa monumentală, ale cărei composiţiunĭ se bucură de cea mai nobilă împărţire a spaţiului. Pre când la Cimabue şi Duccio scopulŭ nisuinţelorŭ lorŭ a fostŭ frumseţa, la Giotto vedemŭ că elŭ nu urmăresce astă direcţiune, elŭ se nisuesce cu mare energiă în motivele sale a ajunge cea mai mare veritate neluândŭ în sémă esecutarea minuţiósă a detailurilorŭ. Acestŭ mare artistŭ cântatŭ de Dante în Divina Comedia, glorificatŭ de Boccaccio în Decamerone şi-a întemeiatŭ o şcólă mare, carea a duratŭ până în secululŭ alŭ 15-lea, dér carea nu s'a rădicatŭ peste întemeiătorulŭ ei.

O altă mare aparaţiune în a doua jumĕtate a seculului alŭ 14-lea este Andrea di Cione numitŭ şi Orcagna. Acesta întocmai ca şi Giotto a fostŭ de o natură universală escelândŭ ca pictorŭ, sculptorŭ şi architectŭ.

In capela Strozzi din S. Maria Novella suntŭ cele mai renumite producte ale sale în pictură: judecata din urmă şi paradisulŭ. Aci în solemnitatea predărei acestorŭ motive elŭ scie întruni cea mai mare nobleţă şi simţĕmêntŭ alŭ frumosului, ér preste totalitate predomnesce o linisce cerescă.

Asemenea coloritulŭ lui este clarŭ şi fórte armoniosŭ. Prin determinarea esactă a umbrei elŭ ajunge la unŭ mare resultatŭ, adecă figurele lui se modeléză cu multŭ mai frumosŭ ca celea ale antecesorilorŭ sĕi.

Către finele seculului alŭ XIV întocmai ca pre terenulŭ sculpturei aşa şi pre terenulŭ picturei, cerculŭ artiştilorŭ în Italia ia o dimensiune cu multŭ mai mare ca înainte. Ei se grupéză în diferite oraşe întemeiândŭ scóle alŭ cărorŭ avêntŭ şi activitate artistică merită cele mai marĭ laude. Cea mai însĕmnată din aceste scolĭ este scóla toscană. Simţĕmêntulŭ pentru frumosŭ era în aceste timpurĭ fórte nobilitatŭ şi vulgarisatŭ. De nisuinţele şi luptele spirituale ce erau la ordinea ḑilei între învĕţaţii Italiei suntŭ împintenaţĭ şi atraşĭ şi artiştĭ, carĭ asemenea cércă a ajunge cu ajutorulŭ studiului anatomicŭ la o perfecţionare a formelorŭ omenescĭ, cu ajutorulŭ studiului perspectivicŭ la realisarea cutezătórelorŭ lorŭ întreprinderĭ.

(Va urma).

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Augustŭ st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	108 10	Bonurĭ croato-slavone	105.—
Rentă de hârtiă 5%	95.30	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	154 25	Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.10	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	126.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	85.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —	Renta de arg. austr.	86 —
Bonurĭ rurale ungare	101.70	Renta de aurŭ austr.	120 90
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C1.60	Losurile din 1860	141 50
B nurĭ rurale Banat-Timișŭ	101 60	Acțiunile băncel austro-ungare	869 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.60	Act. băncel de creditŭ ung.	289.—
Bonurĭ rurale transilvane	105 —	Act. băncel de creditŭ austr.	288.10
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
		Napoleon-d'orĭ	10.—
		Mărcĭ 100 împ. germ.	61.75
		Londra 10 Livres sterlinge	126.10

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 9 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	94—	95—
Renta rom. amort. (5%)	98—	98½
» convert. (6%)	88½	89—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	32—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103½	101—
» „ „ (5%)	87½	88—
» » urban (7%)	100½	101—
» » » (6%)	91½	92—
» » » (5%)	82¾	83½
Banca națională a României 500 Lei	1030	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.	275	278
« » » . Națională	218	220
Aurŭ contra bilete de bancă	13.½	14.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.03

Cursulu pieței Brașovŭ

din 24 Augustŭ st. n. 1886.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.73
Argint românesc	»	8.65	»	8.70
Napoleon-d'orĭ	»	9.97	»	10.—
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5.88	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina»	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	121.½	»	122.½
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Nr. 2562
1886.

Publicațiune.

Fiindŭ completŭ gata prescrierile dărei pentru anulŭ 1886, sĕ provócă, în sensulŭ §-lui 36 alŭ articolului de lege 44 din anulŭ 1883, toțĭ dajdierii, ca, spre scopulŭ prescrierei dărei lorŭ pentru anulŭ 1886, sĕ se presenteze cu libelele lorŭ de dare la oficiolatulŭ orășenescŭ de dare **celŭ multŭ până în 15 Novembre a. c.** pedepsindu-se la casŭ contrarŭ aceia, carĭ nu îșĭ vorŭ puté scusa imposibilitatea ca sĕ se presenteze, cu o pedépsă de ordine dela 1—5 fl. v. a.

Brașovŭ, 10 Augustŭ 1886.

Oficiu orășenescŭ de dare.

Nr. 9510
1886.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului vacantŭ de cancelistŭ la capitanatulŭ orășenescŭ din locŭ, împreunatŭ anualmente cu salarŭ de 450 fl și 100 fl. banĭ de quartirŭ, se escrie prin acéstă concursŭ.

Doritorii pentru acestŭ postŭ au sĕ-șĭ documenteze cunoscințele școlare, cunoscințele celorŭ 3 limbĭ ale patriei, desteritatea în resortulŭ de scrisŭ și aceea, că nu au trecutŭ peste etatea de 40 de anĭ. Petițiunile astfelŭ instruate suntŭ a se așterne subscrisului magistratŭ până în 31 Augustŭ a. c. după prânḑŭ la 5 óre.

Brașovŭ, 14 Augustŭ 1886. **Magistratulŭ orășenesaŭ.**

Concursŭ!

Pentru postulŭ de învĕțătóre la nou înființata scólă română gr. cat. de fetițe în Opidulŭ Teușŭ comit. Albei inf. prin acésta se escrie concursŭ până în 15 Septemvre a. c.

Emolumentele împr. cu acestŭ postŭ suntŭ:

1. Salarŭ anualŭ în banĭ 400 fl. v. a. solvinḑĭ în rate lunare anticipative de cătră comitetulŭ bisericescŭ-scolasticŭ.

2. Cuartirŭ în edificiulŭ scolasticŭ cu trei încăperĭ, celarŭ, unŭ șopronŭ pentru conservarea lemnelorŭ și grădină de legumĭ aparținĕtóre.

Doritórele de a obține acestŭ postŭ vorŭ avé de a-șĭ asterne suplicele concursualĭ până la terminulŭ suprafiptŭ la oficiulŭ parochialŭ gr. cat. în Teușŭ, adjustate: cu carte de botezŭ, cu atestate despre absolvirea cursului preparandialŭ în vre unŭ institutŭ publicŭ, despre depunerea esamenului de cualificațiune și ocupațiunea de până acuma.

Teușiu, 19 Augustŭ 1886.

1—3 In numele comitetului bisericescŭ

Gregoriu Serbu,

parochŭ.

I. Escriere de concursŭ.

Pentru 7 stipendii din fundațiunea fericitului Dr. Simeonŭ Romonțai se escrie concursŭ *cu terminulŭ de 15 Septemvre a. c. st. n.* și în speciă: pentru unŭ stipendiu de 315 fl. devenitŭ vacantŭ prin mórtea medicinistului Alexandru Buteanu, — pentru 3 stipendii de câte 84 fl. usuate de: Emiliu Negruțiu medicinistŭ, Augustinŭ Chetianŭ juristŭ, și Liviu Marțianŭ silvanistŭ, și pentru 3 stipendii de câte 63 fl. usuate: de Emiliu Gerasimŭ juristŭ, Vasiliu Romanțianu și Alesandru Romantianu gimnasiștĭ, dechiarate de vacante tóte din causa, că numițiĭ stipendiștĭ nu s'au legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studii în decursulŭ anului scolasticŭ 1885/6.

La aceste stipendii potŭ concura:

a) numai tinerĭ studențĭ miserĭ, carĭ suntŭ născuțĭ în Transilvania și suntŭ Românĭ de nascere.

b) carĭ pe lângă purtare morală bună au din studii calculŭ de eminențiă.

c) dimpreună cu ascultătorii de medicină orĭ drepturĭ potŭ concurge și aceia, carĭ se vorŭ aplica la sciințele reale, precum technică, montanistică și silvanistică.

d) dintre concurențĭ vorŭ avé preferință, coeteris paribus, cei de origine nobilĭ și consângenĭ fundatorului.

e) dela concurențĭ se recere, ca *pe lângă testimoniele scolastice alăturate în copiă autenticată* la cererile concursuale, se mai producă: carte de botezŭ, atestatŭ de paupertate, care sĕ fiă subscrisŭ de antistiă comunală politică și de parochulŭ concernente și întăritŭ cu sigilulŭ parochialŭ și comunalŭ, precum și cu subscrierea oficiului pretorialŭ, ér în cetățĭ și opide, cu subscrierea antistiei cetățene 'orĭ opidane. *In urmă concurentele se spună espresŭ institutulŭ de învĕțămêntŭ, la care voesce a continua ascultarea sciințelorŭ academice orĭ gimnasiale.*

Cererile concursuale astfelŭ adjustate sĕ se sucstérnă până la terminulŭ supranumitŭ Consistoriului metropolitanŭ subsemnatŭ. Concursele, carĭ nu vorŭ fi astfelŭ instruite, nu se vorŭ lua în considerațiune.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustŭ 1886.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

II. Escriere de concursŭ.

Pentru 7 stipendii din fundațiunea fericitului Archiepiscopŭ și metropolitŭ Alesandru St. Șuluțiu se escrie concursŭ cu terminŭ *până în 15 Septemvre a. c. st. n.* și anume: pentru 1 stipendiu de 300 fl. usuatŭ de farmacistulŭ Ioanŭ Munteanu, pentru 1 stipendiu de 200 fl. usuatŭ de Albinŭ Popŭ devenitŭ doctorŭ în medicină, pentru 4 stipendii de câte 100 fl. usuate: de Ioanŭ Boeriu, Silviu Stanciu, Eugeniu Lemeny absolvițĭ gimnasiștĭ și Iuliu Br. Popŭ, alŭ acestuia dechiaratŭ de vacante din causă că nu s'a legitimatŭ despre progresŭ, și pentru 1 stipendiu de 60 fl usuatŭ de gimuasistulŭ absolutŭ Teodorŭ Bonca.

Doritorii de a obținea unulŭ din stipendiele acestea, au de a se instrui cererile sale concursuale amĕsuratŭ condțiiunilorŭ espuse în escrierea de coucursŭ pentru stipendiele romanțiane, și pe acele astfelŭ instruite a le substerne subsemnatului consistoriu metropolitanŭ.

Blașiu, din ședința consisforială ținută 10 Augustŭ 1886.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

III. Escriere de concursŭ.

Pentru 2 stipendii de câte 52 fl. 50 cr. din Fundațiunea fericitului Episcopŭ Ioanŭ Bobu usuate unulŭ de Davidŭ Radeșiu gimnasistŭ absolutŭ și altul de Vasiliu Budai gimnasistŭ dechiarate de vacante pentru nelegitimare despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1885/6 se escrie concursŭ până în 15 Septemvre a. c. st. n.

Cei carĭ dorescŭ se obțină unulŭ din aceste stipendie, concursele sale instruite conformŭ condițiunilorŭ din escrierea de concursŭ pentru stipendiele romanțiane au sĕ le substérnă subsemnatului Consistorŭ până la terminulŭ supra indicatŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustŭ 1886.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. din Alba-Iulia.

IV. Escriere de concursŭ.

Pentru unŭ stipendiu de 120 fl. din Fundațiunea Clainiana usuatŭ de juristulŭ absolutŭ Alesandru Ciaclanŭ se escrie concursŭ până în Septembre a. c. st. n.

Concurenții la acestŭ stipendiu au de a-șĭ instrui cererile s'ale concursuale in sensul condițiunilorŭ inșirate mai susŭ in concursulŭ pentru stipendiile romanțiane, și pre acelea astfelŭ instruite a-le susterne subsemnatului Consistorŭ metropolitanŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustŭ 1886.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

V. Escriere de concursŭ.

Pentru unŭ stipendiu de 60 fl. din fundațiunea alutaniană usuatŭ de Ambrosiu Dobocanŭ gimnasistŭ și dechiaratŭ de vacantŭ pentru nelegitimare despre progresulŭ făcutŭ în anulŭ scolasticŭ 1885/6 se escrie concursŭ până în 15 Septemvre a. c. st. n.

Doritorii de a obține acestŭ stipendiu au de a-șĭ substerne cererile sale concursuale instruite amĕsuratŭ condițiunilorŭ espuse mai susŭ în concursulŭ pentru stipendiele romanțiane acestui Consistoriu metropolitanŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 10 Augustŭ 1886.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămu-itŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.